

Друнева

Прѣдисловіе.

Сичкы другы науки чловѣкъ учи въ това врѣ-
ме прѣзъ маловрѣменный си животъ, когато начене
да разсѣждава съ ума си: само Риторикѣтъ поченва
да учи най-рано; защото да ся учи чловѣкъ да го-
вори що е друго, та не Рторика? Риторика трѣ-
бува всждѣ, вынагы, на всяко мѣсто и въ всяко врѣ-
ме тамо гдѣто има чловѣци, и съ неж ся вършатъ
всичкыты чловѣчески работы. Тя трѣбова и въ най-
малкы чястны събранія, въ тържественны съборы,
по царскыты дворове,, по сѣдовищата, по черквыты,
по печатницыты на безбройны вѣстникары, по ди-
пломатическыты крѣгове, съ една рѣчь безъ неж
не може да бѣде ни една задружна чловѣческа ра-
бота. Риториката е красилото на поезіѣтъ и до
толко силно дѣйствува въ чловѣческыты сѣрдца,
щото и най-нечувственныты отъ тѣхъ ся разпал-
вать и ставать другояче хора. Древны повѣсти,
които ни прѣдставлявать сичко тъмно и гада-
телно, приказвать че Орфей, който былъ родомъ
отъ Тракыж не само сполучилъ да убѣди съ ци-
гулкѣтъ си преисподня Богъ Плутона за да му по-
върне въ тукашній свѣтъ любезнѣтъ му съпругъ Ев-
ридикѣ, нѣ още и нѣкарвалъ да ся движать дръвїето
и камънїето, а на това тѣлкованїето е, че той былъ